

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชตามความคาดหวังของผู้ใช้บริการ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
  2. ความคาดหวัง
  3. คุณลักษณะด้านความเป็นคนดี
  4. คุณลักษณะด้านความเป็นคนเก่ง
  5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ประกอบด้วย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และจุดหมายและหลักการของหลักสูตรภาษาคณิตปั้นสูง โดยเสนอรายละเอียดดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดไว้ในหมวด 1 บทที่ว่า
ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้
เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม
ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 7 กำหนดไว้ว่า
ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักวิชาการและส่งเสริมลิทธิ หน้าที่ เสริมภาพ
ความเดาวพกภูมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในการเป็นไทย
รู้จักวิชาการประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสตรา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึงตนเอง ความริเริ่มสร้างสรรค์
ใฝร์ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

แผนกรศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นแผนที่นำสำหรับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในแต่ละแผนงาน/โครงการเพื่อการปฏิรูปการศึกษา การบริหาร และการจัดการ

ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกันทั้งประเทศในระยะเวลา 15 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2545 จนถึง พ.ศ.2559 ด้วยการนำสาระตามกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลที่มุ่งพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ นำพาไปสู่ระบบเศรษฐกิจ ฐานความรู้ ให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้ ฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต และ มีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานสร้างรายได้ พาประเทศชาติให้รอดพ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งสอดรับกับวิสัยทัศน์การพัฒนาระยะยาว 20 ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 กับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 รวมทั้งพระราชบัญญัติและระเบียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นแผนปฏิรูปหลัก ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยมี 3 วัตถุประสงค์ และ 11 แนวโน้มโดย เพื่อการปฏิบัติ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 พัฒนาคนอย่างรอบคอบและสมดุล

1. พัฒนาทุกคนให้มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้
  2. ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อผู้เรียน
  3. ปลูกฝังและเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
  4. พัฒนาがらสังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพึ่งพาตนเองเพิ่มสมรรถนะ
- วัตถุประสงค์ที่ 2 สร้างสังคมคุณภาพ ภูมิปัญญา และการเรียนรู้
1. พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างความรู้ ความคิด ความประพฤติ และ คุณธรรมของตน
  2. สร้างเสริมการวิจัยและพัฒนา
  3. สร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้ และเผยแพร่ความรู้

วัตถุประสงค์ที่ 3 พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม

1. สร้างเสริมและสร้างสรรค์ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
2. กำจัด ลด ขัดปัญหาทางโครงสร้าง เพื่อความเป็นธรรมในสังคม
3. พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
4. จัดระบบทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

หลักสูตรนานาภิลป์ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2537 ได้กำหนดจุดหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางด้านนานาภิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะปั้นไทยและสาがら สามารถปฏิบัติงานทางด้านการสอน หรือการแสดงตามสาขาวิชาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้รู้จักกิจกรรมวิชาการณ์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ดีเด่นต่อ รู้จักเลือกสรรผลงานที่มีคุณค่าทางศิลปะ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้รู้จักรสชาติของผู้อื่น มีความสำนึกรักในความเป็นคนไทย การอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย ธรรมรักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหាកษัตริย์ และระบบของการปกครองของไทย
4. ให้เข้าใจพื้นฐานปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของท้องถิ่นของประเทศไทย และของโลกปัจจุบัน สามารถแก้ปัญหาโดยใช้วิจารณญาณได้อย่างเหมาะสม
5. เพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความมานะอดทน ความสำนึกรักในบรรดาอาชีพ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
6. ให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพและตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมอันเป็นงานสร้างสรรค์ของมนุษยชาติ เผยแพร่และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมชาติ ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ
7. ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มในงานศิลปะ สามารถสร้างผลงานในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการแสดงออกอย่างมีอิสระ มีกิจنبิสัยในการศึกษาค้นคว้าพัฒนาตนเอง ให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ สามารถวางแผนปฏิบัติงานและแก้ปัญหาด้วยหลักวิชาการ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นด้วยความเป็นธรรม และมีหลักการดังต่อไปนี้
  1. เป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง สำหรับหลักสูตรนานาชาติ ชั้นสูงจะเน้นวิชาศิลปะที่สูงขึ้น และเพิ่มวิชาการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพครูสอนศิลปะ หรือประกอบอาชีพอื่นได้
  2. มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น
  3. มุ่งให้ผู้เรียนฝึกเสริมทักษะความรู้ความจำของผู้เรียน สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการประกอบอาชีพได้
  4. มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพ จินตนาการ รู้คุณค่าของนาฏศิลป์ ศิริยางคศิลป์ กิตศิลป์ทุกชุดแบบ ทั่วไปและสากล ให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกของชาติ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

5. เน้นการผสมผสานความรู้ทางทฤษฎี การปฏิบัติและเจตคติ ในสัดส่วนที่เหมาะสม ที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างดี

6. มุ่งสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะอันมีค่าของท้องถิ่นให้จริงสืบไป (กรมศิลปากร 2527 : 1)

และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 (น้ำใจศิลป์ชั้นต้น) ช่วงชั้นที่ 4 (น้ำใจศิลป์ ชั้นกลาง) วิทยาลัยนาฏศิลป์บ้านครรภ์รวมราษฎร พ.ศ. 2546 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไว้ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

3. มีความรู้อันเป็นสาขารู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะการดำเนินชีวิต

5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่น ในวิถีชีวิตและการปกป้องระบบเศรษฐกิจไทย อันมีพระมหาบัตรีเป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการรักภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสิ่งที่ดีงามให้สังคม เพื่อให้การจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศไทย และกำหนดหลักการของ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

9.1 เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

9.2 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกันโดยสังคมมีส่วนร่วม

9.3 สงเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามมาตรฐานชาติและเต็มตามศักยภาพ

9.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลาและการจัดการเรียนรู้

9.5 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมได้ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จากข้อมูลที่เสนอข้างต้น การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแนวปฏิบัติปั้นสูง ขั้นกลาง และขั้นต้น มีจุดหมายและหลักการที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เพื่อให้นักศึกษาที่จบหลักสูตรมีความรู้ มีทักษะ มีคุณธรรม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความคาดหวัง

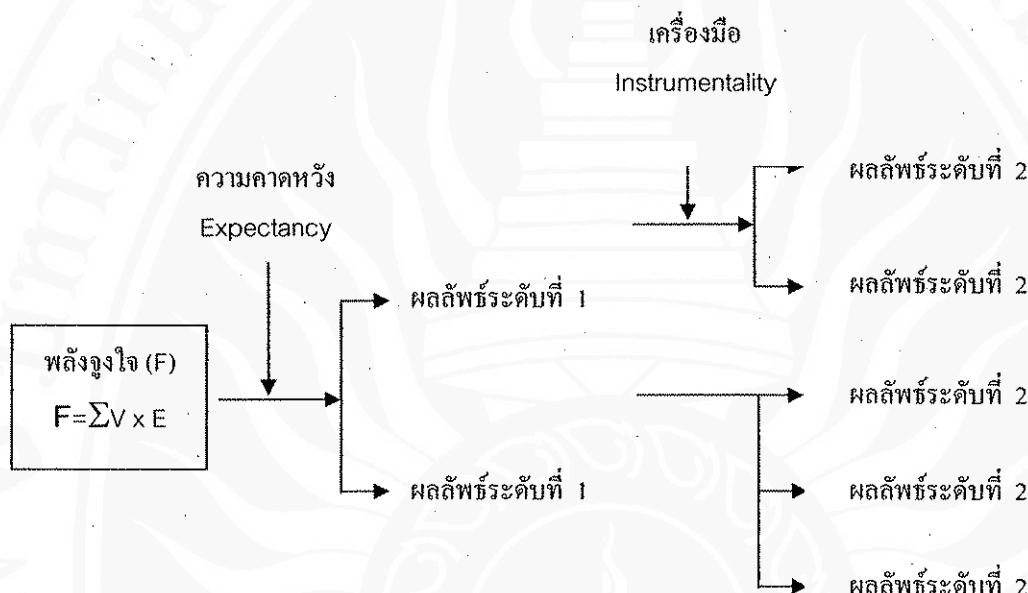
สำนักราชบัณฑิตยสถาน (2530 : 112) พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติได้ให้ความหมายคำว่า คาดหวัง หมายถึง นึกหวังไว้ นึกหมายไว้ และคาดการณ์ หรือคาด เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

วูร์ม (Vroom 1964 : unpaged) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงาน เรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ ในการทำงาน

$V = Valance$ หมายถึง ระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมาย รางวัลกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ คุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคลให้กับรางวัลนั้น

$I = Instrumentality$ หมายถึง ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัล ระดับที่ 1 ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ ระหว่างผลลัพธ์ระดับที่ 1 กับผลลัพธ์ระดับที่ 2 เช่น การทำงานหนักทำให้ผลการปฏิบัติงาน อยู่ในเกณฑ์ดี (ผลลัพธ์หรือรางวัลระดับที่ 1) ผลการทำงานที่ดีนำไปสู่การเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนขึ้น (ผลลัพธ์หรือรางวัลระดับที่ 2) และอาจมีมากกว่านี้ก็ได้

E = Expectancy ได้แก่ ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้มาซึ่งผลลัพธ์ หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การทำงานหนักทำให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีແเนื่องอนเพียงไร หรือการดูหนังสือให้มากขึ้นจะทำให้ได้คะแนนดีจริงหรือ เป็นต้น

ภาพที่ 2 ตัวแบบทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom

ที่มา : วูรุม (Vroom 1976 : unpaged)

วูรุม (Vroom 1976 : unpaged) มีความเห็นว่า การที่จูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้น จะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและความรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติ เขายังคิดว่าเขาจะได้อะไรจากการกระทำนั้น หรือการคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในกรณีของการทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้น เมื่อเขารู้ว่าการกระทำนั้นนำไปสู่ผลลัพธ์บางประการที่เขามีความพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้นผลการปฏิบัติงานของเขาก็ยิ่งเกิดขึ้นที่ดี ทำให้เขารับพิจารณาเลื่อนขั้น เดือนตำแหน่งและได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ค่าจ้างกับตำแหน่งเป็นผลของการทำงานหนักและเป็นรางวัลที่เข้าต้องการ เพราะทำให้เขารู้สึกได้ว่าได้รับการยกย่องจากผู้อื่นมากขึ้น เป็นต้น แต่ถ้าเขาคาดคิดว่าแม้เขาจะทำงานมากขึ้นเท่าไหร่ก็ตาม หัวหน้าของเขาก็ไม่เคยสนใจเขาและหรือยกย่องเขาเลย

จึงเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เขาไม่เห็นความจำเป็นของการทำงานเพิ่มขึ้น

คุณลักษณะด้านความเป็นคนดี

คุณลักษณะด้านความเป็นคนดี ได้มีผู้เสนอแนวคิดและความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักราชบัณฑิตยสถาน (2531 : 190) คุณลักษณะเป็นคำนำ หมายถึง เครื่องหมาย หรือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความดี หรือลักษณะประจำ

พระยออม แก้วกำเนิด (พethuay sinnaratn 2533 : ไม่มีเลขหน้า ข้างอิงมาจาก พระยออม แก้วกำเนิด 2534 : ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันเน้นที่สังคม อุตสาหกรรม มีการหันมาใช้เทคโนโลยีมากขึ้น คนมีการแข่งขันกันมากขึ้น ผลให้มีการเอรัดฆาเบรี่ยบ เห็นแก่ตัวมากขึ้น การคำนึงถึงคนอื่น สรวนรวม คุณธรรม จริยธรรม ลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด คนรุ่นใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ ที่เราจะสร้างขึ้นต้องประกอบด้วยคุณลักษณะเด่น 7 ประการ คือ

1. เป็นผู้ที่มีความมั่นใจ เชื่อมั่น กล้า เป็นผู้ไม่แพ้
2. มีเทคนิคหรือในการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น
3. มีจริยธรรม ยึดถือ
4. มองเห็นและรู้ทันปัญหาของสังคม ร่วมมือและเขยกร้องให้คนอื่นแก่ปัญหา
5. มองเห็นผลกระทบของโลกที่มีต่อสังคม
6. รู้ถึงปัญหาที่เผชิญร่วมกันของมนุษยชาติ เช่นปัญหาสิ่งแวดล้อม ความอดอยาง สังคมนิวเคลียร์
7. เข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของโลก

นิตยารัตน์ คงนาลีก (2539 : 46) ได้กล่าวถึง พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ทรงมีแนวพระราชดำริเกี่ยวกับบัณฑิตไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของบัณฑิต คุณสมบัติที่นำไปสู่บัณฑิต คุณสมบัติของบัณฑิตเฉพาะสาขา วิชาชีพ สรุปได้ดังนี้

ความสำคัญของบัณฑิต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกล่าวว่า ผู้ที่ควรแก่นามว่า "บัณฑิต" นั้นนอกจากความรู้ความสามารถแล้ว ยังต้องมีจิตใจสูง มีศีลธรรม มีสติสัมปชัญญา อดทนอดกลั้น ประพฤติแต่ในสิ่งที่ชอบที่ควร วางแผนให้สมเกียรติ เป็นผู้ที่ควรแก่การนับถือ เป็นแบบอย่าง (จ.พ./26 มิ.ย. 2494) บัณฑิตเป็นผู้ที่สังคมคาดหวังในความรู้ ความสามารถและ

ความดี เป็นกำลังสร้างสรรค์ อำนวยความเจริญ ความก้าวหน้า ความผาสุก และความมั่นคง แก่ส่วนรวมได้ (ม.ช./22 ธ.ค.2512)

ด้านคุณสมบัติที่สำคัญของบัณฑิต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกล่าวว่า บัณฑิตคือ ผู้ที่มีสติปัญญา สติหมายถึง ความระลึกได้ ความรู้สึกตัว ความไม่วิปลาส ความรู้จักผิดชอบ สรวนปัญญาหมายถึง ความมีวิชาความรู้ ความรอบรู้ ความรู้จริงรู้ตลอด ความเฉลี่ยวฉลาดและ ความสามารถซึ่งเกิดจากการศึกษาและความคิดพิจารณา สติปัญญาทำให้รู้แจ้งรู้จริงในสิ่งต่าง ๆ สามารถพิจารณาหาสุ่ทาง วิธีการที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติตัวและปฏิบัติงาน ได้อย่างสมบูรณ์บริบูรณ์ (จ.พ./15 ก.ค. 2531) อย่างไรก็ตาม การเรียนจบได้ปริญญานี้ถือเป็น เพียงขั้นต้นของการศึกษา บัณฑิตจะต้องพยายามศึกษา ฝึกตนต่อไปให้ทันต่อความรู้วิทยาการ ในมี ๆ (ม.ก./15 ก.ค. 2499) ทุกคนจะต้องบำเพ็ญตนเป็นผู้สนใจในวิชาการโดยไม่หยุดยั้ง เพื่อรักษาเกียรติแห่งการเป็นบัณฑิตตลอดไป (ว.ศ./14 ธ.ค. 2504) ถ้าไม่ศึกษาเพิ่มเติมไว้ ต่อไปไม่ร้าก็จะเป็นผู้ล้าหลัง ไม่ทันความเจริญของโลก (ม.พ./6 เม.ย. 2504)

อนึ่ง บัณฑิตจะต้องเข้าใจขอบข่ายของคำว่า “ความรู้” ให้ก้าว้าง ทรงจำแนกไว้ 3 อย่าง คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความรู้คิดอ่านตามเหตุตามผล ความรู้ทั้ง 3 อย่างนี้ ทุกคนควรเรียนรู้ให้ครบ เพื่อประกอบการงานและแก้ปัญหาทั้งหมดได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (ม.ธ./27 ต.ค.2521) สรุนคุณสมบัติสาขาวิชาชีพครู – อาจารย์ ทรงกล่าวไว้ว่า ความเจริญหรือความเสื่อมของชาติ ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน (ว.ศ.ประสานมิตร/18 ธ.ค.2510) หน้าที่ครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน้าที่ที่ปลูกฝังความรู้ความคิด และจิตใจ ของเยาวชน (มศว.มหาสารคาม/25 มิ.ย.2519) ทรงเห็นว่าการให้การศึกษาคือการช่วยให้บุคคล ด้านพบริชีด้านการชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสม ไปสู่ความเจริญ ความสุขตามอัตภาพ (มศว. ประสานมิตร/19 มิ.ย.2522) การที่บุคคลจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นผู้จัดและผู้ให้การศึกษาต้องให้ คนได้เรียนดี ซึ่งทำได้โดยสอนให้มีวิชาการดีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ มีกำลังและศุภภาพที่แข็งแรง สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ (มศว.สงขลา/25 ก.ย.2521) นอกจากครูอาจารย์ต้องมีความรู้ ความสามารถในการสอนแล้ว ยังต้องรู้จักอบรมเด็กในด้านศีลธรรม จรรยาและวัฒนธรรม (วศ./15 ธ.ค. 2503) ครูต้องดึงมั่นในหลักคิดธรรมรวมทั้งสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ให้สมกับที่ ได้รับการไว้วางใจจากผู้ปกครองนักเรียน (วศ./14 ธ.ค.2504) ต้องวางแผนให้สมกับเป็นครูให้ นักเรียนเคราะห์นับถือ และผู้ปกครองเลื่อมใส (วศ./13 ธ.ค.2505) เป็นที่พึงของศิษย์ (วศ./14 ธ.ค.2510) และคุณสมบัติเฉพาะวิชาชีพศิลปินนั้น ทรงเห็นว่า ความเจริญหรือความเสื่อมของ ศิลปะนั้นเป็นเครื่องความเจริญหรือความเสื่อมของชาติด้วยแท้ (ม.ศ.ก./12 ธ.ค.2509)

เหตุนี้ศิลปินจึงต้องพัฒนาตนเองเพื่อสร้างงานศิลปะที่ทีคุณค่า (ม.ศ.ก./15 ต.ค.2524) ให้ทำงานด้วยความตั้งใจจริง ศึกษาอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง นอกจากศิลปะในการสร้างสรรค์งานศิลป์แล้ว จะต้องมีศิลปะในการครองชีพ รักษาตัวมิให้ตกไปในทางเสื่อม (ม.ศ.ก./12 ต.ค.2509)

ข้อที่ ๒ เสนะวงศ์ (2529 : 40) “ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของ “คนดี” ให้ว่า การเป็นคน มีน้ำใจไฟหัวใจรู้ มีวิริยะอุตสาหะ เห็นแก่ส่วนรวม มีความเป็นธรรม รู้หน้าที่ มีทัศนคติที่ดี มีวินัย มีสัมมาคาราะ มีเหตุผลและรักษาซื่อสัตย์ของตนเองและหน่วยงานทั้งหมดที่กล่าวมานี้ สถาบันการศึกษาจะมีส่วนสำคัญมากในการปลูกฝังและเสริมสร้างให้คนเป็นคนดี นอกเหนือจาก การให้ความรู้ในสาขาวิชาชีพนั้น แนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ อัสนียา สุวรรณศิริกุล (2529 : 45) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าทำงานในสถานประกอบการควรมีพื้นฐาน ภาษาอังกฤษพอสมควร และสิงสำคัญคือเป็นคนดี ตั้งใจทำงาน เต็มใจทำงาน มีความอดทน ซื่อสัตย์

จากการสัมมนาเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิต ตามความคาดหวังของผู้ใช้และผู้สอน เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2535 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สรุปบทบาท และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในทศนะของผู้ใช้ไว้ว่า

1. มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ทันที มีความพยายาม ความขยัน ความรับผิดชอบ และความภูมิใจในการทำงาน

2. มีความสามารถในการเรียนรู้งานได้เร็ว การมีมนุษย์สัมพันธ์ รู้จักปรับตัวในการทำงาน มีความกระตือรือร้น รู้จักศึกษาสภาพการทำงานก่อนที่จะไปแก้ไขสิ่งที่มีอยู่เดิม

3. รู้จักขวนขวยหาความรู้ได้ตัวด้วยตนเอง และสามารถก้าวทันวิทยากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ

4. มีความริเริ่มและความคิดดัดแปลงซึ่งสำคัญกว่าความคิดริเริ่ม เช่น การรู้จัก ลองเดียนแบบและนำมารั้ดแปลงให้ได้ก้าวเดิม

5. รู้จักการวินิจฉัยปัญหาและการตัดสินใจดี

วิทยา นาคราช (2543 : 45 -115) กล่าวว่า การอภัยเป็นคุณธรรมขั้นสูงมาก คนส่วนมากมักพูดได่ง่ายว่าให้อภัยแล้ว แต่ใจยังไม่ให้อภัย การอภัยจะเกิดขึ้นได้มีเมื่อเรามองเห็น ความบกพร่องของคนอื่นเป็นความปกติ รวมทั้งเห็นว่าตนเองก็มีความบกพร่องได้ด้วย ความบกพร่องของมนุษย์มาจากส่วนที่หลงเหลือจากสันดานดิบ และมาจากความไม่รู้ (อวิชา) และกล่าวว่าความโกรธเป็นอารมณ์ที่นำกลัวและรุนแรงที่สุด มนุษย์ทำลาย ทำร้ายตนเอง หรือ คนอื่น หรือโลกมนุษย์ได้ด้วยความโกรธ

ส่วนการยอม มิได้หมายถึง การยอมแพ้ แต่เป็นการยืดหยุ่น รู้จักคล้อยตามสภาพที่ควรจะเป็น เพื่อรักษาส่วนสำคัญหรือหลักการที่ดีเอาไว้ การยอมหมายถึงการยอมให้คนอื่นได้แสดงบทบาทเด่นโดยตนเองทำเชyleย์บ้าง คนรู้จักยอมจะเป็นคนน่ารัก เป็นคนสมานรอยร้าว ของมิตรภาพและสังคมเขาไว้ และยังกล่าวอีกว่า การเป็นผู้ฟังที่ทำให้ได้มิตรภาพ คนจะชอบคนจะรัก นักฟังที่ดีมีเสน่ห์เสมอ และคนจะชอบมากกว่าคนพูดมากเสียอีก

สมิต อาชวนิจกุล (2533 : 50) กล่าวว่าการตรงต่อเวลาอันนั้น มีผลอย่างมาก คือ

1. ตรงต่อเวลาเข้าทำงาน และเลิกงาน
2. ตรงต่อเวลาเมื่อมีภาระหนัก
3. ตรงต่อเวลาตามแผนงานที่กำหนดให้ล่วงหน้า
4. ตรงต่อเวลาที่ตั้งใจสำหรับตนเอง

การตรงต่อเวลาเป็นการแสดงถึงความมีวินัย การบังคับตนเอง และความไม่ประมาท เนื่องจาก และยังเป็นการแสดงถึงอารยธรรมที่เจริญแล้ว และยังกล่าวว่า คนที่มีความชั้นแข็ง ย่อมเป็นที่รักของเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา เพราะความชั้นแข็งแสดงให้เห็นถึงคุณนิสัยที่ดี เป็นการทำให้เวลาที่ผ่านไปทุกขณะมีค่า ไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ หรือถ่วงเวลาในการทำงาน คนประเภทนี้จะไม่เป็นแม้ว่าต้องทำงานหนักกว่าคนอื่น ไม่เป็นแรงงานจะยก

จากการศึกษาคุณลักษณะด้านความเป็นคนดี สรุปได้ว่า คนดีต้องดีทั้งพฤติกรรม ภายนอก ภายนอกซึ่งผู้อื่นยังนิยมภาคบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ ด้านคุณลักษณะ ความเป็นคนดี ประกอบด้วย

1. มีความเสียสละ
2. มีความรับผิดชอบ
3. เป็นคนตรงต่อเวลา
4. มีความซื่อสัตย์
5. มีความอดทน
6. มีระเบียบ วินัย
7. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
8. รู้จักให้ มีน้ำใจ
9. ระับความโกรธได้ดี
10. รู้อภัย
11. สุภาพ อ่อนโยน

คุณลักษณะด้านความเป็นคนเก่ง

นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวคิดและให้ความหมายของคุณลักษณะด้านความเป็นคนเก่งไว้ดังนี้

บรรลอม ภูษงค์กุล (2510 : 212) กล่าวว่า คุณลักษณะของบุคลากรในองค์การใด ๆ จะประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ เก่งคิด เก่งงาน และเก่งคน ผู้ที่สามารถนำองค์ประกอบ 3 ส่วนนี้ไปประกอบการทำงานของตนได้ ย่อมทำให้เกิดผลสำเร็จของงานได้อย่างดีเยี่ยม โดยมีลักษณะดังนี้

เก่งคิด ลักษณะของผู้ที่เก่งคิดควรประกอบด้วยมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้รอบรู้งานทั่วไปและงานเฉพาะสาขาที่รับผิดชอบ มีหลักการและเหตุผล มีความละเอียดรอบคอบ มีปฏิภาณไหวพริบ รู้จักสังเกต ใจจำ หมั่นคิดพิจารณาอยู่เสมอ

เก่งงาน ลักษณะของคนที่เก่งงานควรประกอบด้วยมีความอดทน มีความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน ไฟหัวประสาทโดยการฝึกฝนเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้เป็นผู้แก้ปัญหาได้ดี อันได้แก่การสังเกต การฟัง การอ่าน การเขียน การพูด ฯลฯ

เก่งคน ลักษณะของคนที่เก่งคนควรประกอบด้วยการมีมนุษย์สัมพันธ์กับผู้อื่น รู้จักควบคุมอารมณ์ มีศีลปะในการสื่อสาร เป็นผู้มีเหตุผล มีความยุติธรรม

ประนอม บุญนิชประเสริฐ (2543 : 24) กล่าวว่า ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่สุด เพราะเป็นเครื่องมือช่วยรักษาเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ยิ่งรอบรู้มากเพียงใดฐานะแห่งความมั่นคงยิ่งมากขึ้น คนที่มีรู้ปร่างหน้าตาดี วิชาไฟเรา แต่งกายภูมิฐาน กระยามารยาทเรียบร้อย และมีจิตใจดงาม แต่ขาดความคิด ขาดหลักการที่ถูกต้อง ไม่มีความรู้รอบตัว หรือความรู้ในงานที่เกี่ยวข้อง ย่อมไม่เป็นที่พึงประนานในสังคมปัจจุบัน บุคคลต้องมีความสามารถทางด้านสติปัญญา มีความคิดเห็นและทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้น บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะต้องแสดงออกด้านสมองได้ดีด้วย การพัฒนาทางด้านสติปัญญาสามารถทำได้ตลอดเวลา เช่น การรับฟังข่าวสาร สนทนา กับผู้อื่น การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติงานได้ศึกษามีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน ซึ่ง บรรลอม ภูษงค์กุล (2510 : 242) ได้ให้ความหมายของความละเอียดรอบคอบของการทำงานไว้ว่า หมายถึง การพิจารณาให้ตรงลงลิ้งต่าง ๆ อย่างถี่ถ้วน นั่นหมายความว่าการที่จะกระทำการที่สิ่งหนึ่งจะต้องใช้ความคิดอย่างสุขุม ได้รับรองถึงความจริง ถึงผลที่จะได้รับก่อนที่จะลงมือกระทำการสิ่งต่าง ๆ หลังจากนั้นจึงจะลงมือทำการที่ได้วางไว้ ซึ่งการวางแผนที่ดีของบุคคลที่มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน จะต้องมีความเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน คือ

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของงาน โดยพิจารณาจากความจำเป็นและต้องการ
2. ลังเกตหรือสภาพของสังคมปัจจุบัน
3. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์
4. ใน การปฏิบัติจะต้องมีการวัดและประเมินผลอยู่ตลอดเวลา
5. เมื่อเกิดข้อบกพร่องจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ในขณะเดียวกันถึงแม้งานที่ทำ ออกมานาจะดีแล้วก็ตาม ก็จะต้องหาวิธีการปรับปรุงงานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

อีกคุณลักษณะหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นคนเก่ง นั่นคือความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ต้องมีคำสั่ง และแสดงข้อคิดเห็นที่จะแก้ไข สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้น หรือเจริญขึ้น (pronom บุญเนาว์ 2512 : 25)

pronom บุญนิธิประเสริฐ (2543 : 24) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์คือการเป็นผู้ก้าวสู่การคิดเห็น กล้าทำโดยฝีมือ การพัฒนาแนวคิดในด้านการสร้างความมั่นใจ ในตนเอง มีความกระตือรือร้นมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จ มีบุคลิกภาพแห่งความเป็นมิตร ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่บุคคลทั่วไป

บารอน และ เมย์ (อารี พันธ์มนี 2540 : 56 ; อ้างอิงมาจาก Baron and May 1960 : unpaged) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของมนุษย์ที่จะนำไปสู่ สิ่งใหม่ ๆ เกิดผลผลิตใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยี รวมทั้งความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ดังเช่น ทอมัส เอดิสัน ดันพบทลอดไฟฟ้า และเครื่องใช้ไฟฟ้านานาชนิด ซึ่งงานค้นคว้าของเขามีจุดเป็นงานที่มีลักษณะความคิดสร้างสรรค์ คือแปลกใหม่ แตกต่างจากที่เคยปรากฏ และยัง ประโยชน์อย่างมหาศาลต่อชาติโลก

กิลฟอร์ด (อารี พันธ์มนี 2540 : 57 ; อ้างอิงมาจาก Guilford n.d. : unpaged) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดลักษณะอเนกนัย (Divergent Thinking) คือความคิดหลากหลาย ทิศทาง หลายແᶲหลายมุม คิดได้กว้างไกล ซึ่งความคิดลักษณะเช่นนี้จะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์ สิ่งแปลกใหม่ รวมถึงการคิดค้นพบริวัติการแก้ปัญหาให้สำเร็จด้วย และยังอธิบายเพิ่มเติมความคิด อเนกนัยว่าประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องตัว (Fluency) ความยืดหยุ่น ในการคิด (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

ดังนั้นความคิดอเนกนัย คือความคิดแบบกระจาย (Divergent Thinking) ซึ่งตรงกัน ข้ามกับความคิดเอกนัย (Convergent Thinking) หรือความคิดในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็น ลักษณะความคิดที่มุ่งเน้นเพียงความคิดเดียวเท่านั้น ในขณะที่ความอเนกนัย มุ่งส่งเสริมให้เกิด

ความคิดหลากหลาย ทั้งปริมาณและคุณภาพ เพราะเชื่อว่าลักษณะความคิดของคนนี้จะเป็น
หนทางให้ต้นพับความคิดที่ดี มีคุณภาพ หรือความคิดสร้างสรรค์

จากการศึกษาคุณลักษณะด้านความเป็นคนเก่ง สรุปได้ว่า คนเก่งต้องมีพฤติกรรม
ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ ด้านคุณลักษณะความเป็นคนเก่ง
ประกอบด้วย

1. มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้
2. เป็นคนมีเหตุผล
3. มีความละเอียด รอบคอบ
4. ใฝ่เรียนใฝ่รู้
5. มีความคิดสร้างสรรค์
6. กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ
7. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม
8. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
9. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล
10. มีความรู้และเท้าทันเทคโนโลยี
11. มีความสามารถในการวางแผนการทำงาน
12. เรียนรู้ในศาสตร์แห่งตน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของลูกจ้างที่ผู้ใช้บริการ มีดังนี้
เยาวนุช แสงยนต์ (2529 : ก-จ) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนะของ
นายจ้างและผู้หางานทำ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จบการฝึกเตรียมเข้าทำงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือ
แรงงาน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่นายจ้างประสมอยู่ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานนั้น
ส่วนมากเป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครงาน ไม่ตรงกับความต้องการของนายจ้าง สำหรับลูกจ้าง
ที่มีอยู่ในปัจจุบัน นายจ้างส่วนมากเห็นว่ายังบกพร่องคุณสมบัติในเรื่องความมีระเบียบวินัยในการ
ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุส่วนใหญ่ที่นายจ้างให้ลูกจ้างของตนออกจากงาน คือมีสาเหตุมา
จากการฝึกอบรมระเบียบวินัย ข้อบังคับในการทำงาน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการมีงานทำในทัศนะ
ของนายจ้าง และผู้หางานทำนั้น สรุปได้ว่า ทั้งนายจ้างและผู้หางานทำให้ทัศนะว่าปัจจัยด้าน
คุณสมบัติส่วนตัวด้านคุณสมบัติในการทำงานได้ให้ความสำคัญไว้ในลำดับต่างกัน กล่าวคือ

ปัจจัยเฉพาะที่สำคัญ ๆ ที่นายจ้างให้ศูนย์ว่ามีผลให้รับผู้หางานเข้าทำงานตามลำดับ คือ การมีอายุที่เหมาะสมกับงาน เนื่อพึงคำสั่งของหัวหน้างาน ให้เวลาสู่ภาพ และแต่งกายสุภาพเรียบง่าย ส่วนผู้มีงานทำให้ความสำคัญตามลำดับ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต การเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี ตรงต่อเวลา มีความอดทน มีความรับผิดชอบ เนื้อพึงคำสั่งของหัวหน้างาน และมีความชยันหมั่นเพียร

เฉลิมศักดิ์ นามเที่ยงได้ (2532 : 50) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการแรงงานช่างก่อสร้าง ของสถานประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการก่อสร้าง จำนวน 69 คน และแรงงานก่อสร้าง จำนวน 58 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการความซื่อสัตย์จากแรงงานช่างก่อสร้าง ในระดับที่มากที่สุด ต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความต้องต่อเวลา ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอยู่ในระดับที่มาก ความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อสถาบันที่ผลิตแรงงานช่างก่อสร้าง ได้แก่ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เพิ่มการฝึกภาษาไทย ความประพฤติ และเพิ่มการเผยแพร่ความรู้และวิทยาการที่ทันสมัย ระดับการศึกษาของแรงงานช่างก่อสร้าง ที่ผู้ประกอบการต้องการเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ระดับ ปวช. ปวท.

เมธี ปีลันธนานนท์ (2532 : 40) กล่าวว่า การสำรวจความต้องการแรงงานในภาคกลาง จากสถานประกอบการ 460 แห่ง และสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค อีก 13 แห่ง ในภาคกลาง โดยกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2531 ปรากฏผลการสำรวจที่น่าสนใจว่า คุณสมบัติของผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่สถานประกอบการต้องการ เรียงตามลำดับ จำนวนมากที่สุดลงไป 7 อันดับแรก สถานประกอบการมิได้แสดงความต้องการเด็กที่มีความรู้ หรือมีทักษะในงานอาชีพสูงแต่อย่างใด แต่กลับต้องการเด็กนี้

1. ทำงานเป็นกะได้
2. แข็งแรง ขยัน อดทน
3. ผ่านการเกณฑ์ทหารมาแล้ว หรือเรียน รด.
4. บุคลิกดีมุ่งมั่นพัฒนาตัวเอง
5. ซื่อสัตย์ ตรงเวลา
6. ไปทำงานต่างจังหวัดได้
7. มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และรอบคอบ

กฤษณา สุริยนต์ (2530 : ไม่มีเลขหน้า) ได้ทำการวิจัยและสรุปเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตได้ดังนี้

1. ความมีความอดทนและซื่อสัตย์ต่อการทำงาน
2. ความมีสัมมาคาระ อนบน้อมต่อผู้ใหญ่และผู้บังคับบัญชา
3. ความมีมนุษย์สัมพันธ์
4. ความมีความคิดสร้างสรรค์
5. ความมีปฏิกิริยาในไหวพริบ
6. ควรทำงานให้เป็นคนไฟร์ ชยัน
7. ควรกล้าแสดงออก
8. ความมีบุคลิกภาพที่ดี
9. ความมีความเตี้ยสละต่อส่วนรวม
10. ความมีลักษณะเป็นผู้นำ
11. ความมีความรู้ภาษาต่างประเทศที่ดี
12. ควรทำกิจกรรมระหว่างการศึกษา
13. ความมีประสบการณ์ในการทำงาน
14. ความมีผลการเรียนที่ดี

นอกจากนี้ ประมวล เสมาฤทธิ์ (2530 : 35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คนอย่างไรที่นิยมจ้างต้องการ ผลการวิจัยพบว่า คุณสมบัติด้านวิชาการที่นายจ้างและหน่วยงานห้างภาครัฐและเอกชนต้องการ มีความสำคัญควบคู่กันไปกับ คุณสมบัติด้านจริยธรรมและคุณธรรม และที่นายจ้างและหัวหน้าหน่วยงานบางแห่งเน้นมากเป็นพิเศษ คือเรื่องจริยธรรมและคุณธรรม ซึ่งได้แก่ ความอดทน มีวินัย ซื่อสัตย์ มีน้ำใจ ซุ้งงาน มีเจตคติที่ถูกต้องต่องาน ด้านอื่นที่ต้องการเสริม คือ ความสามารถในการปรับตัวทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ได้ บุคลิกดี และมีความเป็นผู้นำ สำหรับด้านวิชาการ นายจ้างบางแห่งเน้นด้านวิชาการเป็นพิเศษ เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของลูกจ้าง ที่ผู้ใช้บริการต้องการพบว่า คุณลักษณะที่ผู้ประกอบการต้องการคือสูงจ้างที่คนเก่ง เช่น มีความอดทน ซื่อสัตย์ต่อการทำงานชยัน เป็นต้น และต้องการลูกจ้างที่เป็นคนดี เช่น มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีสัมมาคาระ มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น